

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretulu abonamentului:	Pretulu insertiunilor:	Correspondintiele si banii de prenumeratiune
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu	se se adreseze la Redactiunea dela
" " " " jum. anu 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	„BISERIC'A si SCOL'A“
Pentru Roman'a si strainetate pe anu 7 „ — „	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	in Aradu, la institutul pedagogicu-teologicu.
" " " " „ j. a. 3 „ 50 „		

INVITARE DE PRENUMERATIUNE

LA

„BISERIC'A si SCOL'A.“

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Cu 1 Ianuaru 1882 deschidemu abonamentu nou la „Biserica si Scol'a.“

Rugamu deci pre toti, cari dorescu se prenumere acést'a foie in viitoriu, se grabésca cu insinuarea abonamentelor, pentru cá se ne scimu orientá in privint'a esemplarielor de tiparitu.

Conditiiunile de prenumeratiune remanu totu celea din fruntea fóiei, adeca:

Pentru Austro-Ungaria 5 fl. v. a., la anu; 2 fl. 50 cr., pe jumetate anu.

Pentru Romania 7 fl. v. a., la anu; 3 fl. 50 cr. v. a., pe jumetate anu.

Totodata rugamu pre dd. abonenti se noteze legibilu adresele, post'a ultima si locuint'a.

Banii de prenumeratiune ne rogamu a-se adresá la *tipografi'a diecesana in Arad*, mai cu inlesnire prin asemnatiuni postáji.

Redactiunea.

La nascerea Domnului.

Evenementu mare serbéza astadi biserica. Ceriulu se impreuna cu pamentulu. Ddiu se cobóra din Ceriuri, si iea chipulu robului pentru noi si pentru a nóstra mantuire. Lumin'a se revérse intru prisosintia pre pamentu, ca se lumineze, si se duca la fericire intregu neamulu omenescu.

Fii binecuvantata di santa si marétia, di in carea se vestesce intre neamuri indurarea cea neinginita a Domnului.

Intru tine se vestesce pamentulu bucuria mare, intru tine resare lumin'a cunoscintiei, intru tine se nasce Mantuitoriulu lumii, intru tine ne invetiamu a ne inchiná sórelui dreptátii.

Germenele durerii, isvorulu pecatului si faradelegii, caus'a mortii vremelnice si vecinice: intunereculu dispare si lumin'a cunoscintiei se revérse intru prisosintia preste neamuri prin nascerea Domnului.

„Christos se nasce maritu-lu, Christos din ceriuri intimpinatu-lu, Christos pre pamentu inalati-vo“ sunt cuvintele, cu care ne chiama astadi biserica in sinulu ei. Ne chiama pre toti a ne apropiá de Domnulu, a ne luminá prin invetiaturile lui cele mantuitoarie, si a ne invetiá se facemu voi'a lui.

Nu a voitu Creatoriulu, ca omulu, faptur'a sa cea alésa se remana mai departe intru intunerecu. A venit pre pamentu, s'a aretatu intru neamuri, si s'a datu de modelu de viétia tuturor acelor'a, cari voiescu se-lu urmeze.

Ferice de omulu, carele in acést'a mare de valuri, ce o numimu viétia, a aflatu calea cea adeverata, cárea se-lu conduca la fericire. Pentru toti este inse pregatita acést'a fericire. Asupra tuturor se revérse lumin'a, carea se ne arete calea cea mantuitoaria, si dela omu nu se cere alt'a, decât se-si insusiésca acést'a lumina cerésca, si se-i urmeze in impregiurárele vietii.

Jert'a nu este mare, munc'a ce ni-se cere nu este preste putintia. Inima infranta si smerita doresce dela noi Domnulu in viétia si faptele nóstre. Inima infranta si smerita, carea se ne faca se intielegemu voi'a lui, si se ne infranamu tóte acele pofte si pasiuni, cari ne impedece intru realisarea scopului vietii nóstre.

De aceea ne chiama pre toti a ne apropiá de Densulu, si a ne invetiá se facemu voi'a lui.

Veniti dara cu totii se intramu in sanetu-

ariulu Domnului, si lepadandu intunereculu se ne imbracamu in hain'a luminii si a virtutii.

O gradina roditoria si bogata intru tóte cele ce ne trebuescu este pamentulu datu intru folosintia si stapauirea nóstra. In acésta mare gradina afla omulu tóte acele bunatati, de cari are trebuintia, ca se póta vietui, si se póta fi indetulatu si fericitu.

Nu a voitu Domnulu, ca omulu se duca o viéta fara consciintia, si se-se impartasiésca de acele bunatati fara de nici unù meritu. Elu a dispusu, ca se contribuimu si noi la fericirea nóstra se simtimu placerea si bucuri'a vietii numai in acele bunuri, la a caroru realizare si insusire vomu contribuí insine priu propriile nóstre puteri; ér modulu, in carele se contribuimu ni-l'a depusu in cartea vietii si ni-l'a aretatu cu deosebire in invetiaturile si prescriptele de viéta impartasite prin Fiiulu Seu.

Acestea sunt fantan'a, din carea póte omulu se guste ap'a vietii. Acestea sunt indreptariulu si bas'a vietii si societatii omenesci, isvorulu celu nesecaveru alu intieptiuni.

Veniti dara cu totii se intempinamu astadi pre Christos, celu ce se nasce si insusindu-ne invetiaturile lui cele mantuitoarie se ne inaltiamu la adeverat'a viéta, la viéta, pentru carea suntemu creati, si care ne conduce la adeverat'a fericire.

Veniti se ne bucuramu de nascerea Domnului, si intru bucuri'a acést'a se ne intarimu intru realizarea scopului vietii nóstre.

Autonomi'a bisericiloru ortodoxe orientale in Ungari'a.

In tierile de sub coron'a St-lui Stefanu fintiaza doue biserici gr. orientale, una a Româniloru si cealalta a Serbiloru. Istori'a celei d'antaiu este istori'a suferintieloru si a nenorociriloru natiunei române în cursu de secolu. In timpu ce biserica serbéscă chiar dela intemeierea si organisarea sa în Ungaria, ceea-ce cade la inceputulu secolulu XVIII, avù favórea exceptionala de a-se adapostí in dosulu privilegiiloru natiunei serbéscí!

Cine vrea insa ca se-si faca o icóna fidela de starea eclesiastica a Româniloru nainte de anulu 1848, deschida ori care foia a in veci rusinóseloru constitutiuni Aprobate si Compilete, citésca si va remané ingrozitu de patimile si martirajulu ce a trebuitu se îndure nenorocituloru poporu românu dela compatriotii sei! Religiunea si nationalitatea romana nu erau recunoscute in statu, ci numai suferite pâna cand va placé domniloru!

Éta ce diceau draconicele legi in respectulu bisericeii si a religiunei Romaniloru: „Az oláh vagy Görögök sectáján levők, kik pro tempore szenvedtettek, usque bene placitum Principum et regnicolarum.“ (Appr. et Comp. p. I. t. 1. a. 3.)

Nu mai in anulu 1791 se enuncia prin art. de lege 27, ca popórale de religiunea gr. orientala se potu bucura si ele de exercitiulu liberu alu religiunei loru. Dar si atunci, Romanii numai contopiti in ierarchi'a bisericeii serbe putura a-se folosi de libertatile acordate prin lege orientaliloru. A trebuitu, asiadar, se vina anulu 48, ca, antaiu, se proclame egal'a indreptatire a tuturoru nationalitatiloru, pentru ca mai apoi biserica si nationalitatea romana se ocupe loculu ce-i compete in sinulu natiuniloru de viatia! Pe temeiulu acestui maretiu si umanitariu principiu ajunsera Romanii a-se constitui la 1864 in ierarchie bisericeasca proprie, independenta de ierarchi'a bisericeii serbéscí; ear prin art. IX din legea din 1868 se garantá autonomi'a si deplin'a libertate a bisericeii române gr. orientale din Ungari'a si Transilvani'a.

De atunci, fia-care din cele doue biserici ortodoxe, româna si serba, urméza o cale independenta in desvoltarea loru. Dar sub influinti'a aceluia si spiritulu evangelicu ele se atingu intre sine prin comuniunea si identitatea intereseloru superióre si a scopuriloru morale, ce urmaresce din principiu biserica lui Christosu. In modulu acest'a ori-ce cestiune principiala s'ar tractá intr'o biserica nu pote ca se nu atinga si interesele celeialte. Unulu din principiile cardinale a-le bisericeii ortodoxe orientale, de care se ocupa de unu timpu cu mare predilectiune jurnalele politice din patrie, este principiulu reprezentativu, sau sinodalitatea bisericeiloru gr. orientale din Ungaria. Restatornicite pe acésta temelie apostolica bisericeile ortodoxe, româna si serba, nu va se insemneze, ca ele au dobânditu, ca din gratie, o positiune noua, carea n'ar fi defnita in dreptulu publicu alu bisericeii ortodoxe orientale. Nu! Noi, decâteori vorbimu de autonomi'a si constitutiunea óre-carei bisericeii orientale, vorbimu de nisce lucruri, ce nu se potu desparti de notiunea si fiinti'a bisericeii ecumenice a resaritului! Se nu-si inchipuésca dar óre-cine ca romanii ori serbii de relegea orientala prin autonomi'a si constitutiunea bisericeii loru, au castigatu dela statu o positiune de dreptu noua in biserica orientala, ei nu au castigatu alta, decât a se respectá ceea ce biserica are dela intemeierea ei prin Iisus Christosu! Si acést'a trebuie se urmeze necesarminte in statele constitutionale!

Cu tóte acestea, cineva trebuie se remana frapatu de tonulu pretensivu si chiar amenintia-

toriu cu care ne intimpina dilnicu press'a *patriotica*, dela cele doue congrese bisericesci din Sibiu si Carlovetiu, din anulu espiratu. Ea a inceputu se atacă cu violintia autonomi'a si constitutiunea bisericiloru gr. orientale, si in deosebi autonomi'a bisericeii năstre. Si pentru ce aceste atacuri vehemente? Pentrucă autonomi'a si libertatile bisericiloru sunt prea mari, ne raspunde luminat'a pressa patriotica, si apoi, prin biserici, nationalitatile, român'a si sêrb'a, urmarescu tendintie si scopuri politice anti-patriotice! Nici o acusa mai nedrăpta ca acést'a nu pôte cineva se ridice in contra bisericeii orientale!

Biseric'a ortodoxa orientala in ori-care statu ea este din principiu cea mai patriotica, si adeseori, a mersu cu patriotismulu seu pana la servilismu! Intemeiandu-se pe cuvintele apostolului Pavelu: „Mai nainte de tôte se faceti rugatiuni, cereri si multiamite pentru Imperati si pentru toti cari sunt in deregatorii,“ bisericeii orientala la tote servitiile sale aduce rugatiuni lui Ddieu pentru persóna Domnitoriului. Ba, ea se rōga inca si „pentruca se-i ajute si se supuie sub pitioarele lui pre totu inamiculu si oposantulu!“ Aceste sunt ôre semne si manifestatiuni de nepatriotismu? Este nepatriotica bisericeii ortodoxa când ea se rōga pururea, pentru pacea a tōta lumea“ invetiandu pe credintiosii sei a trai in armonie si fratietate cu toti ômenii, fara deosebire de religie si nationalitate?

Barbatii de statu n'ar trebui se confunde „politic'a“ cu „patriotismulu“ căci este o colosala deosebire intre aeeste doue. Bisericeii n'are nimicu de facutu cu politic'a, dar are cu patriotismulu. In respectulu vederiloru si alu ideiloru politice, daca nationalitatile nu se potu uní intre sine, acést'a se nu ne suprinda, căci in respectulu politicu, de regula nu se potu intielege intre sine nici singuri fiii unei si aceleasi natiuni. Pentru aceea dar nu e nici prudentu nici justu a acusá pe cutarile cetatianu cu nepatriotismu in momentu ce densulu profeséza principii politice independinte, căci daca noi, fiii aceleasi patrie comune nu ne putemu uní in privinti'a principieloru politice, suntemu uniti in ceea ce se numesce „patriotismu“ si intru acést'a românulu cu nimicu nu este inferioru magiarulu!

Ca eflusu alu adeveratului patriotismu s'a stabilitu intre statu si biserica, unu felu de reportu, in a earui virtute bisericeii orientala a recunoscutu totdeuna guverneloru civile dreptulu in afacerile esterne a-le bisericeii, *jus circa sacra*, inse n'a recunoscutu nici unu dreptu acelora, d'a-se amestecá in afacerile ei interne. Pe temeiulu *dreptului canonicu orientalu* recunoscemu guvernulu civile, respective Domnitoriului, drep-

tulu necontestabilu de suprem'a inspectiune in administratiunea bisericeii, dreptulu de-a confirmá pre Episcopii si Metropoliti alesi din partea sinódeloru, inse totu pe temeiulu aceluasi *dreptu canonicu*, nu putemu recunósce nici unu dreptu guvernulu d'a octroá opiniunile si orenduelile sale in treburi curatu bisericesci. Si ierarchi'a bisericeii a fost totdeuna cu priveghiare neadormita, fatia cu influinti'a, ce stapanirea civila vrea se eserciteze in biserica. De aceea a si renduitu ea in canónele bisericesci că „Daca vreunu Episcopu, intrebuintiand Principi lumesci, si ar castigá prin ei vre-o biserica se se depuna si se se segregeze, si cu elu toti partisanii lui.“¹⁾ Ér comentatorulu din Pidalion cu privire la canonulu acést'a ne lasa urmatórele indegetari: „Ori carele Episcopu ar intrebuintiá stapanitori lumesci, si prin mijlocirea loru ar luá vre-ó episcopie sau metropolie, se se caterisésca impreuna si se se desparta de biserica, asemenea si clericii căti s'ar impartasi cu densulu, ori Archiereii cei ce l'au hirotonitu pre elu, veri presbiteri, veri diaconi, veri ipodiaconi sau cetetii, toti dicu, se se caterisésca din sórt'a loru si se se aforisésca, adeca se se despartia dela biserica.“²⁾

Si chiar in punctulu acést'a institutiunile canonice a-le bisericeii orientale sunt greu lovite din partea guvernulu nostru. Elu a respinsu confirmarea alesulu Metropolitu alu Romaniloru Ioanu Popasu, a respinsu alegerea Episcopulu Arsenie Stoicoviciu de patriarchu serbescu in doue renduri, insistand a-se verificá mai pe sus de votulu si dorinti'a reprezentantiloru bisericeii, votulu si vointi'a sa dictatoriala. Departe este dela mine intetiunea d'a atinge susceptibilitatea si vrednici'a ôrekarui ven. prelatu alesu ori denumitu prin influinti'a guvernulu, eu mi-permitu a face intrebarea de principiu: pentru-ce togmai favoriti guvernulu se fie mai vrednici de mitr'a episcopésca ori metropolitana, de cătu favoriti si alesi reprezentantiloru poporulu?

Noi nu putemu a recunósce că intre prelatii bisericeii năstre, cei protejati de guvern, pentru acestu cuventu, sunt mai vrednici si mai meritati, decatu cei neprotejati, fie in respectulu virtutiloru religiose, fie in respectulu virtutiloru civice! Si noue ne place a crede că in viitoriu guvernulu va respectá deplinu votulu sinódeloru năstre, va respectá autonomi'a bisericeii, va respectá dreptulu publicu bisericescu care nici odata nu pote veni in disonantia cu interesele generale a-le patriei comune!

V. Mangra.

¹⁾ Can. 30. Apos.

²⁾ Pidalion. tálc. can. 30 apost.

Pre onoratorilor Parinti Protopresbiteri si Administratori Protopresbiterali, Onorata preotime, comitete, epitropii parohiale si evlaviosiloru crestini!

Dupace cu finea anului curentu espira pe-riodulu de trei ani, pentru care in urmare ordi-natiunei cons. din 7 Dec. 1878 Nru 806 au fost alese comitetele si epitropiele parohiale, asia dar conformu §-loru 18 si 26 din stat. org. au a se alege de nou pre periodulu de 3 ani, adeca pen-tru anii 1882, 1883, si 1884 comitete si epitro-pii parohiale.

Comitetulu parochialu dupa §. 19 din stat. org. se compune in comunitatile bis. pana la 1000 de suflete din 10, pana la 1500 din 15, pana la 2000 din 20, pana la 2500 din 25, si de acolo in susu de 30 de membri. Tat'a si fiulu, mosiulu si nepotulu, fratii, socrulu si gi-nerile nu potu fi deodata membrii comitetului.

Parochulu séu preotulu este membru naturalu alu comitetului, éra unde suntu mai multi preoti, celu mai inaintatu in servitiu, va se dica singu-rulu preotu, séu unde suntu preoti mai multi pre-otulu celu mai inaintatu in servitiu prin functi-unea si demitatea sa este membru alu comite-tului fora de a se alege, asia d. e. in comuni-tati bisericesci, in care comitetulu se compune din 10 membri, preotulu intra in acestu comitetu ca alu 11-lea membru.

Acesti membri ai comitetului spre a se con-stitui au a-si alege dupa §. 20 stat. org. presie-dinte din sinulu loru, apoi notariu, carele se póte alege din partea comitetului si afara de sinulu comitetului, fora ca acef'a se fia membrulu comi-tetului, in acestu casu notariulu nu are votu de-cisivu, ci numai informativu.

Epitropi'a parochiala dupa §§-ii 25 si 26 din stat. org. se alege din cei mai meri-tati barbati avuti ai comunitatei bisericesci si epitropii nu potu fi inruditi intre sine pana la alu 6-lea gradu de sange si alu 4-lea de cus-cria, si pentru comunitatile bisericesci pana la 1000 de suflete se alegu doi, pana la 2500 de suflete trei, éra pentru parohiele, alu caror'a numeru trece preste 2500 suflete, patru epitropi.

Dreptu aceea in întielesulu §-lui 21 din stat. org. si §-lui 5 din regulamentulu pentru parohii comitetele parohiale de paná acum au a recti-fica resp. stabili consemnarea membriloru sino-dului parochialu pe anulu 1882. apoi a compune reportulu generalu despre averea miscatoria si nemiscatóre a bisericeii, scólei si fundatimiloru si a ratiocinului anualu, precúm si proiectulu budgetului despre spelele bisericeii, scólei si fon-

duriloru pre anulu venitoriu 1882 si tóte acestea a le substerne Sinodului parochialu, ce are a se tiené in dilele dintai ale lunei lui Ianuariu 1882 spre censurare si aprobare conformu §§-loru 21 si 12 din stat. org. In acestu sinodu parochialu dupa pertractarea obiectelor propuse de comi-tetu se procede la alegerea comitetului ce-lui nou cât si a epitropiei. Atât fostii mem-brii ai comitetului, cât si ai epitropiei potu fi éra si alesi. Se obsérva inse, ca conform decisului Sinodului nostru eparchialu din anulu 1879 Nru prot. 92 acei individi, carii traescu in nelegiuire adeca in concubinatu, sunt de a se eschide din tóte corporatiunile bisericesci, prin urmare acei parochieni, carii de altmintrelea au insusirile re-cerute in §-lu 6 din stat. org. spre a alege si a fi alesi, déca densii traescu in concubinatu se privescu de patati moralicesce, si de aceia nu potu alege, nici potu fi verificati de membri ai sino-dului parochialu, nici alesi de membri ai comi-tetului séu epitropiei parohiale.

Dreptu aceea Ne aflam indemnati a dispune urmatórele:

1. Comitetele parohiale inainte de tóte au a rectifica in contielegere cu oficiulu parochialu conformu §. 6. din stat. org. si §-lui 5 din reg. pentru parohii consemnarea membriloru sinodului parochialu pentru anulu 1882. si apoi au a compune fora amanare repórtele si socotelele amintite mai susu si a sta-rui, cá spre revisiunea si aprobarea loru se se convóce — anunciandu-se cu optu dile mai na-inte prin cetirea in biserica a acestui circulariu — in o dumineca séu serbatóre a lunei lui Ia-nuariu 1882 sinodu parochialu.

2. Sinódele parohiale convocate in decur-gerea lunei lui Ianuariu a. venitoriu vor verifica si statori consemnarea membriloru sinodului pe anulu 1882 apoi vor censurá si eventualminte vor aprobá repórtele si socótele comitetelor pa-rochiale, si vor procede indata la alegerea comitetului si epitropiei in numerulu si dupa prescriesele mai susu aretate. Cei ce nu suntu multiamiti cu decisiunile sinodu-lui parochialu privitórie la alegerile de comitetu si epitropia, precum si la alte obiecte puse la ordinea dilei, au a recurge prin protopresbiteratu la Consistoriu in restempu de 14 dile (§. 16.)

3. Despre alegere si celelalte afaceri are a se lua protocolu esactu si conformu §-lui 7. punc-tulu 8. din stat. org. a se subscrerne acestu pro-ocolu prin protopresbiteratu la Consistoriu spre pertractare ulterióra impreuna cu o copia autentica a consemnarei membriloru sinodului.

4. Membrii comitetului alesi de nou de catra sinodu au a se constitui indata alegendu-si pre-

siedinte si notariu si facandu despre acést'a aratare prin protopresbiteru la consistoriu.

Acést'a ordinatiune se aduce la cunoscintia Pré onoratu D. Tale si a preotimei, comitetelor si epitropieloru parohiale spre neamenata punere in lucrare si stricta observare cu acelu adausu, ca in aeele comunitati bisericesci in care lipsesce preotu, séu preotulu fugente nu va potea pe deplinu efeptui acesta ordinatiune séu pana in 25 Ianuarie 1882 nu vei primi protocoéle despre efeptui'a alegere noua a comitetului si epitropiei parohiale, in aceste comunitati bisericesci se indeplinesci lucrulu séu Pré onoratu D. Ta in persóna séu se-lu incredintiezi altui preotu calificatu si aptu, avendu Pré onoratu D. Ta a subserne negresitu pana in 10 Februarie 1882 tóte protocoéle sínódeloru comunitatiloru bisericesci din tractulu Pré onoratu D. Tale impreuna cu consemnarile membriloru sínódeloru parochiali.

Impartasindu-Ve binecuventarea mea archipastorésca sum.

Caransebesiu, 15. decembre 1881.

Al Vostru tutururu

voitoriu de totu binele

Ioanu Popasu m. p.
Episcopu.

Observari critice

de Trifon Militariu, capelanulu bisericeii gr. or romane in Satulu nou, asupra opului compus de cuviosulu parinte ierodiacon Simeon Popescu si intitulatu „Pnevma in Nicoen-Constantinopolitanum.”

(Continuare.)

Din aceste 5 tecturi vedemu :

1. Espressiunea „Duchulu lui Ddieu.” din capu 12 v. 28 mai obvine inca si in cap 3 v 16.
2. Terminulu *pnevma* ocure in tectulu a₁ in 3 versuri de 3 ori in 3 versiuni si anume in versu 28 cu adiectivulu „lui Ddieu,” in v. 31 fara adiectivu, ér in versu 32 cu adiectivulu „sfantu”
3. Versurile 31 si 32 din tectulu a₁ suntu contrase in unu singur versu la S. Ev. Marcu, in versu 23.
4. Versulu 28 din cap 12 inse lu-aflamu reproduc la S. Ev. Luca in cap 11. versulu 20, precandu S. Ev. Marcu l'au omisu.
5. Paralele versuriloru 31 si 32 din cap 12 suntu Marcu cap. 3 v 28 si 29 si Luca cap 12 v 10
6. Terminulu „*pnevma*” din cele 3 versuri (28 31 si 32 cap 12 Mat) are in tóte 3 casurile acelasi intielesu insemnandu pre duchulu celu sfantu ca persóna.

La punctele acestea mai observu inca urmatórele ad 1. Dlu autoru recunósce in punctulu 9. pre pagin'a 56, ca sub Duchulu lui Ddieu din versu 16 cap 3 se intielege duchulu celu sfantu ca persóna. Asiadara epitetulu „lui Ddieu” dat terminului *pnevma* nu e unu ce neusitatu la S. Ev. Matei, prin urmare nici in versu 28 Cap 12 n'ayemu se prívimu epitetulu acést'a de unu documentu, carele aru demustra, ca sub *pnevma* nu s'ar intielege duchulu celu sfantu ca

persóna, cáci terminulu *pnevma* mai obvine si in alte casuri cu acestu epitetu si cu intielesulu duchulu celu sfantu ca persóna,

ad 2 si 6. Inprejurarea ca *pnevma* ocure in versu 28 cu atributu, ér in versu 31 fara atributu inca n'are vreo insemnatate, deórece si la Nr. 2 ad d) amu avutu unu casu analogu, unde in versulu premergatoriu (v 16 cap 3 si cap 4 v 1) terminulu *pnevma* obvine cu acelasi atributu (lui Ddieu), ér in versulu urmatoriu fara atributu si terminulu *pnevma* au insemnat in ambele casuri pre S. Duchu ca persóna. Diferentia esista numai cu privire la opiniunea Dlu autoru, carele au sustienutu la vers 1 cap 4 ca in terminulu *pnevma* celu fara atributu n'are se fie intielesu duchulu celu sfantu ca persóna, ci numai in versu 16 cap 3 unde *pnevma* are atributu „teon;” aici inse e Dlu autoru de opiniunea opusa afirmandu ca sub *pnevma* teon din versu 16 desi are atributul teon n'ayemu se intielegemu pre Duchulu celu sfantu ca persóna, ci acést'a se intielege ca atare in versulu urmatoriu alu (31.) unde terminulu *pnevma* n'are atributu. Eu inse afirmu ca atátu in versulu 28. catu si in versulu 31 avemu se intielegemu sub terminulu *pnevma* duchulu celu sfantu. Argumentulu celu mai puternicu e insasi constructiunea intregului pasagiu din S. Ev. Matei cap 12 v 22—32. Se cercetamu dara constructiunea si intielesulu intregului pasagiu.

Percurgendu cu atentiune pasagiul reproducu din S. Ev. Mateiu aflamu in versulu 22, ca Christosu au vindecatu inaintea poporului. Acést'a vediendu minunea seversita inaintea lui era aplecatu a recunósce pre Iisus de Mesia (v 89). Intre multimea adunata se afla si unii din Farisei, caror'a n'au convenit credintia multimei. Deci ei afirmara, ca Isusu au scosu draculu din omulu celu indracitu cu ajutoriulu lui Beelzebul, mai marele draciloru (v 24). Ca se convinga Iisus multimea despre absurditatea opiniunei Fariseiloru argumentéza in versurile 25—28 astfelu: Tóta inparati'a inparechiata nu póte sta, ci pere si se ruinéza. Déca eu asi scóte draculu cu ajutoriulu altui drac, atunci si Satana e intre sine desbinatu. Deci desbinanduse Satana cum mai póte susta imperati'a lui.

Demustrandu deci Iisus nefunditatea opiniunei fariseiesci, au demustratu ca si acél'a, cu carele au scosu draculu din omulu celu mutu si orbu nu póte fi Satana, ci altu duchu. Cine e duchulu acést'a, cu ajutoriulu caruia au vindecatu celu mutu si orbu, lu-aflamu numitu in versulu alu 28. Christosu lu-numesce duchulu lui Ddieu. Din demustrarea versuriloru precedente conchide Christosu, ca au demustratu si sosirea imparatiei lui Ddieu. Inse Christosu nu se marginesce numai la acestea, ci arata in versurile urmatóre, ca opiniunea fariseiloru pre langa aceea ca e absurda, invólva inca si unu pacatu mare, deórece Fariseii numindu pre duchulu, cu carele au facutu elu minunea Beelzebul, hulescu asupra duchului, si hula acést'a nu se érta ómeniloru (v 31).

In versulu urmatoriu face cunoscutu multimei ca hula asupra duchului e fórté mare, deórece éhlar si aceia cari hulescu pre Christosu afla iertare, precandu cei ce hulescu asupra duchului sfantulu n'au iertare nici in veaculu acesta, nici in celu viitoriu (v 32).

Precumu vedemu, primele 6 versuri ne arata intemplarea, carea i-au datu ansa se dica, ea elu cu *duchulu lui Ddieu* scóte dracii. Totu aceste 6 versuri ne demustra mai departe de ce au judecat Christosu

asia de aspru pre Farisei si pre toti cei ce suntu de o opiniune cu ei. Versurile celelalte desi stau in legatura si cu cele premergătoare, intre sine totusi stau in o legatura si mai strensa. Ele forméza asiaticendu tractatulu altei cestiuni. Amu disu ca opiniunea fariseiloru au dovedito Iisusu de absurda in versurile 22 pana inclusive 27. Acum incepundu cu vers 28 arata Christosu si pacatulu, de care s'au facutu Fariseii vinovati prin opiniunea loru gresita si absurda. Christos numindu duchulu, cu ajutoriulu carui'a au scosu draculu, duchulu lui Ddieu" adange ca s'au comis hula asupra duchului. Apoi numesce hula acést'a hula asupra duchului, care hula nu se iérta. In fine in versulu alu 32 arata marierea hulei, numind aici duchulu in contra carni s'au comis hula cea mare si neiertata, „*duchulu sfantu*.”

Precum vedemu Iisusu verbesce in ultimele 5 versuri ale citatului pasagiu despre feliulu si marierea hulei. Feliulu acést'a de hula lu-numesce „hula asupra duchului” ér marimea hulei o determinéza prin aceea, ca face paralela intre hule indreptate in contra sa si intre cele ce suntu in contra duchului, spunendu ca acele afla iertare, dar aceste nici candu. Asiadara Iisus vorbesce in partea a doua a pasagiului atatu fara intrerumpere despre hula asupra duchului cu carele au scosu draculu. Pre duchulu acést'a lu-numesce Christosu in versu 28 duchulu lui Ddieu, in versu 31 simplu duchulu, éra in versu 32 duchul sfantu. Domnulu autoru insusi afirma la punct 8. si 11. ca sub duchulu din versu 31 si sub duchulu sfantu din versu 32 are se fie intielesu duchulu celu sfantu ca persóna. Acum incredintiati fiindu ca Christos si in versu 28 au vorbitu totu despre același duchu, de carele e vorba si in versu 31 si 32; dupa ce mai departe amu demonstratu ca S. Ev. Mat. au felositu versiunea duchului lui Ddieu si in altu casu, anume in versu 16 din capu 3, unde singuru Dlu autoru este de opiniune ca in versu 16 e vorba de duchulu celu sfantu; dupace in fine amu doveditu si inconsecinti'a Dlui autoru, carele la punctulu alu 2 sustiene ca Duchulu lui Ddieu din versu 16 cap 3 insémna duchulu celu sfantu ca persóna, ér duchulu din versulu urmatoriu (cap 4 vers 1.) nu, precandu in punctulu acést'a sustiene togmai contrariulu, sperzu a fi documentatu si aceea ca opiniunea mea câtu si opiniunea generala despre intielesulu terminulu pnevma teon din Cap 12 v 28 e adeverata si deplinu indreptatita. Deci pnevma teon din versu 28 to pnevma din versu 31 si to pnevma to agion din versu 32 au unulu si același intielesu, insémna adeca pre Duchulu celu sfantu ca persóna.

ad 4. Comparandu versulu 28 din cap 12 cu textulu din S. Ev. Luca cap 11 v. 20 ne vomu convinge numai decatu ca suntu paralele; ba ce e mai multu versula 20. reproduce versulu 28 aprópe cu acelesi cuvinte, numai catu pnevma teon e substituitu aici cu: degetulu lui Ddieu. Dovedind in punctulu precedentu ca terminulu pnevma din versu 28 insémna pre duchulu celu sfantu ca persóna, si fiindu evidentu din compararea acestoru 2 versuri ca expresiunea duchulu lui Ddieu e inlocuita la S. Ev. Luca prin: „degetulu lui Ddieu, urméza din acestea ca si expresiunea acést'a din versu 20 are același intielesu insemnandu duchulu celu sfantu ca persóna. Espressiunea acést'a neindatinata n'are se ne confunde de feliu, deórece n'are intielesu propriu, ci inpropriu, si deórece espressiuni de feliulu acést'a sunt usitate

in limbagiulu biblicu. Se asemanamu acumu si dovedile aduse de Dlu autoru.

„Iudeii (farisei) sustieneau ca Iisus are drac (daimonion) (Ioan 7. 20. 8, 48. 52 s. a.), ca cu puterea draciloru face minuni. Evangelisti sustienu ca in trînsul a fost plenitudinea puterei ddiesci, cu carea a facut minunile. Puterile aceste ddiesci amu vediatu ca se numescu pnevma. Si in casulu de fatia pnevma nu insémna alta de câtu putere, puterea lui Ddieu.”

Argumentarea acést'a póte fi buna la altu locu, inse in textulu din cestiune nu se potriveste nici argumentarea nici testurile citate. Ceia ce sustinea Iudei sau Farisei la altu locu nu sustinu aici, pentru aceea nu se potriveste argumentarea acést'a. In casulu de fatia n'au fostu poporulu si Fariseii de aceeași opiniune, precandu Dlu autoru dice aici ca Iudeii si Fariseii sustieneau ca Iisus are dracu si ca cu puterea draciloru face minuni. Versu 23 (din cap 12 Mat) ne spune apriatu ca poporulu érá aplecatu se creada pre Iisus de Christosu. La acéste l'au induplecatu pre poporu minunea seversita de Christosu, descrisa in versu 22. Iara versulu 24 si 25. ne incredintiéza pre deplinu ca Fariseii aveau opiniune diferita de cea a poporului, si numai catra Farisei se indrépta Christosu cu argumentele sale ca se demustre ca nu e cu putintia ca elu se scóta dracii cu ajutoriulu domnului draciloru. Asiadara sentintiele generale aduse de Dlu autoru nu suntu bine aplicate la casulu acesta. Mai departe nu dicu nici Fariseii ca Iisus are dracu, ca in elu aru fi dracu, ci ei dicu in casulu de fatia in versu 24 ca Iisusu cu Beelzebul, carele e Domnulu dracileru au scosu draculu din omulu indracitu. Fariseii voiescu se dica ca Iisus sta in legatura cu Domnulu draciloru, si ca cu ajutoriulu acestuia scóte dracii cei supusi lui Beelzebul. In casulu de fatia avemu o specie anumita de morbu: *indracirea*, carea se nasce asia, ca Beelzebul tramite dracii sei de intra in omu.

Acum chiar si pre bas'a opiniunii generale disputau Farisei posibilitatea minunei, deórece demonulu e nesupusu si se lupta contra lui Ddieu, prin urmare nu póte fi ca dracii se asculte de Ddieu, ci de stapanulu loru, de Beelzebulu. Pentru aceea si dicu Fariseii in versu 24, ca Iisus cu domnulu draciloru scóte dracii, ér nu ca Christosu. Ca lucrulu sta asia ne convingemu din versurile 25, 26 si 27, dar cu deosebire din versulu 28 si 29. Christosu mai antaiu demustre Fariseiloru ca nu este cu putintia ca Beelzebulu se-lu fie ajutatulu vindecarea celui indracitu, deóre atunci Satana prin aliantia sa cu Christosu s'ar combate pre sine ensusi, aru nimici singuru puterea si imparati'a sa, ci dice Christosu eu n'amu scosu draculu cu ajutoriulu lui Beelzebul, ci cu ajutoriulu duchului lui Ddieu. Daru ca se-i convinga despre posibilitatea si adeverulu afirmatiunei sale continua in versulu urmatoriu alu 29 si dice, ca cine intra in cas'a celui tare (a Satanei), mai antaiu lega pre celu tare, apoi dupe acést'a i-jevuesce cas'a. Acestu versu va se dica, ca n'are Christosu lipsa de aliantia Satanei ca se scóta draculu, din ómenii indraciti, ci de aliantia si cooperarea duchului lui Ddieu. Cu ajutoriulu acestuia au biruitu pre Beelzebulu, apoi atunci au scosu draculu din celu indracitu. Fariseii (ér nu poporulu) sustienu ca Iisus cu cooperarea si ajutoriulu lui Beelzebulu scóte dracii, ér Christosu le respunde ca nu cu ajutoriulu lui Beelzebul, ci cu cooperarea si ajutoriulu duchului lui Ddieu scóte

draicii. Si fiind acest'a mai tare decât Beelzebul, e superflua o alianta si cooperare a Satanei, deoarece Christosu cu ajutoriulu d'uchului lui Ddieu au biruit antaiu pre singuru Beelzebul, si cu atât mai usioru cu atât mai posibilă au fostu scôterea dracului din omulu celu indracitu. Iisusu precumu vedemu s'au acomodată prejudețielorū, si opiniunei Fariseiloru. ca se le demestre retacirea lorū. *Fariseii nu dicu si nu vorbescu aici despre puterea ce i-au datu Beelzebul lui Christosu, ci despre ajutoriulu si cooperarea in persóna a lui Beelzebul.* Christosu din partesi ér nu vorbesce despre puterea sa sau despre alte puteri, ci acomodanduse Fariseiloru, vorbesce érași despre o alta fiintia si persóna, cu ajutoriulu si cu cooperarea careia au vindecat Iisusu pre celu indracitu, cu ajutoriulu careia au scosu Iisusu draculu din omulu celu indracitu. *Acesta e intielesulu intregulu pasagiū, acest'a e intietesulu si a versulu 28, in carele sub pnevma teon nu se pôte intielege putere ci chiar o persóna, numita aici de Christosu d'uchulu lui Ddieu, si carea e a 3 persóna din S Treime, adeca insusi d'uchulu celu sfantu.*

Precumu amu veditu, apoi S. Ev. tractéza in intemplantarea acésta opiniunea Fariseiloru si opiniunea lui Christosu asia de detaliatu, încatu n'avemu necesitate ca se recurgemu si la alte locuri si teste, navemu lipsa de sententie generale, ca se le aplicamu la casulu de fatia pentru determinarea intielesulu celu are versulu 28 si in specie terminulu pnevma cu adiectivulu „lui Ddieu.“ Se mergemu mai departe. Ceea ce sustienu S. Evangelisti in alte locuri, nu se sustiene in casulu de fatia. Aici spune Iisusu limpede si respicata, ca elu n'au scosu draculu cu Beelzebul, ci cu ajutoriulu altei fiintie sau persóne, cu d'uchulu celu sfantu carele lu-numesce aici „d'uchulu lui Ddieu.“ Iisusu nu vorbesce aici de putere, ci de fiintie si persóne.

Dar se vedemu si aceea, óre descriu locurile din S. Ev. Ioanu, — la cari se provóca Dlu autoru (Ioan c 7 v 20 si cap 8 v 48 si 52), intemplantari ca cea povestita de S. Ev. Mateiu in Cap 12 v 22—32.

S. Evangelistu Ioanu ne povesteste despre D. Christosu, cumu indémna pre Jidovi se creada, ca Iisusu e tramisu de la Ddieu Tatalu, si ca invetiatură sa e divina si adevérata, si ca celu ce crede si primesce invetiatur'a sa nu va muri in veci. La acést'a Jidovi i respundu: dracu ai (v 20 cap 7). Acumu se vedemu ce au intielesu Jidovii in respunsulu lorū: „dracu ai.“ In capulu urmatoriu alu 8 v 1 ne spune S. Ev. că mândi (dupa cele intamplate in cap 7 v 2) Christosu érași au venitu in Biserica invetiandu poporulu carele erá acolo, inse cu ce rezultatu ne arata versu 48 din acestu cap (8): „Deci au respunsu Jidovii, si au disu lui (Iisusu) Dar nu dicemu noi bine, ca Samarineanu esti, si dracu ai (S. Ioanu Cap 8 v 48).“ Christosu le contradice adaugandu ca cine va pimi invetiatura lui nu va muri. La acestea respundu Jidovii de nou: „Deci au disu lui Jidovii: acum amu cunoscutu, ca dracu ai, Avramu au muritu si Porocii, si tu dici: óri cine va tienea cuventulu meu tu va gusta mórte in veci (Ioan cap 8 v 52).“ Preumu vedemu din testurile aceste, la cari face provocare Dlu autoru cându afirma, ca Jidovii si Fariei sustieneau ca Isusu are drac, si ca elu cu putea draciloru face minuni, vedemu ca aici n'au factu Christosu vindecari de bolnavi si de indraciti, dr nici altu felu de minune, ci elu au invetiatu numai. Prin urmare când imputa Jidovii lui Christos ca are dracu, mo-

tivulu imputarii nu e facerea de minuni, ci invetiatura lui Christosu. E evidentu dar ca nici imputarea „dracu ai“ n'are intielesulu ca Cristosu face minuni cu puterea draciloru. Deci nu mai incupe indoiala ca esplicarea acestoru tecsturi e cu totulu neadeverata, si Dlu autoru retaceste când afirma ca Jidovii (Farisei) sustienu in testurile memorate ca Christosu face minuni cu puterea draciloru.

Se cercetamu inse care e adevératulu intielesu alu cuvintelorū: *dracu ai* din versu 20, 48 si 52 (Ioan cap 7 si 8).

In diu'a prima invatia Christosu si Jidovi i replica ca are dracu (v 20 cap 7.) In diu'a urmátore érași invatia si Jidovii érași i respundu: Dar nu dicemu noi bine ca Samarinean esti si dracu ai. Versulu acest'a alu 48 din capu 8 ne da deslusirea dorita si intielesulu nedisputaveru alu cuvintelorū „dracu ai“ din tóte 3 tecsturile.

Amu disu deja ca imputarea Jidoviloru nu se pôte referi la puterea cu carea au factu Christosu minunile, deoarece Christosu n'au factu minuni in casulu de fatia, ci numai au invetiatu, deci si imputarea pôte privi numai invetiatur'a lui Christosu. Si ca intru adevér se referesce la invetiatura lui Iisusu cunoscemu din versu 48 unde Jidovi respundu lui Iisusu: „Dara nu dicemu, noi bine ca Samarineanu esci si dracu ai. Pin cuvintele *dara nu dicemu noi bine*“ i-si repetéza Jidovi parerea lorū esprimata in diu'a precedentă, despre invetiatura lui Iisusu si acum se intarescu Jidovii si mai multu in parerea ca Iisusu are dracu. Invetiatura la care replica Jidovii in versu 48 o privescu Jidovii de argumentu si justificare a sententiei lorū asupra lui Iisusu, ca are dracu.

Deci revenindu ei la cele dise diu'a premergátore in versu 20 (cap 7) dicu: asiadara avemu dreptu, căci ne incredintiaramu de nou ca esci Samarineanu si ca ai dracu. (Va urm.)

D i v e r s e .

* **Serbatori fericite** dorimu tuturoru cetitoriloru nostri, cati ne-au spriginitu cu ajutóre morale ori materiale, in decursulu anulu ce espira. Si fiind numerulu acest'a celu din urma din „Biserica si Scol'a“ pe an. 1881. ii rugamu, ca si in viitoriu se ne spriginésca cu sucursulu lorū binefacatoriu!

* **Diu'a Nascerii M. S. Regin'a Romaniei.** Joi, 17 Decembre, M. S. Regina, cu ocasiunea aniversarei nascerei Sale, a primitu felicitarile I. I. P. P. S. S. L. L. Metropolitulu primat si Metropolitulu Moldovei. Apoi, Majestatea Sa a primitu consiliulu de ministrii, in numele carui'a d. ministru de interne i-a adresatu urmátorele cuvinte:

Dómna,

Doisprediece ani sunt astadi de când in acésta di Ti-se esprimá urari de fericire.

In acesti doisprediece ani, Romani'a strabatu prin dureróse fase, prin periculóse incercari, si triumfátore esi. Juna nava se mantienu pe valurile infuriate, strabatu neatinsa printre stanci, căci Suvéranii ei erau la carma, natiunea era pe densa si pe catartulu ei drapelulu strabuniloru.

Romani'a crescu in midilocolu furtunelorū; cu dens'a crescu respectulu si recunoscinti'a nóstra; si astadi, când ne cunóscemu, putem dice: si iubirea nóstra.

Doispredece ani sunt astadi de când rediemata pe bratiulu prea iubitului nostru Rege, ai disu, ca femeia din Biblie:

„Tiéra Ta va fi tiéra Mea!

Dumnedieulu Teu va fi Dumnedielu Meu!”

Si Maiestatea Ta Si-a tieutu caventulu.

Ori-ce flóre transplantata cata se suferé; deci ai suferita. Dar nici arsiti'a sórelui, nici ghiéti'a erneloru nu Te-au desinimatu: fiacare nóua incercare Te a gasitu mai tare. Plant'a s'a aclimatatu, a prinsu radacini in inim'a natiunii; profumulu, balsamulu ei binefectoriu s'a răspanditu peste tiéra, care atât s'a deprinsu, încât i-se pare ca totdeauna a avut'o.

In doispredece ani Meiestatea Ta a devenitu Mam'a tierei.

A luatu mai antaiu pe copii de mana; apoi pe seraci, pe urma pe osteni si acum pe sateni, si satenii binecaventati vor fi.

Binecaventata fii dar, Dómna!

Acést'a este urarca ce scii s'o citesci in tóte privirile, s'o audi din tóte gurile.

Se traiesci Maiestate!

Se traiésca Regele!

Senatulu si Adunarea deputatiloru, prin organulu presedintiloru, au exprimat asemenea felicitarile loru M. S. Reginei.

Nefind in acea di primire la Curte, totusi unu mare numeru de d-ni senatori, deputati, inalti functionari si notabilitati din tóte stárilé sociale s'au grabitu a presenta felicitarile loru, inseriindu-se la Palatu. „Rom.“

* **Necrologu Simeonu Bic'a**, protopresbiteru gr. or. de Oradea-mare; — Ioanu Poinaru de Királydaróc sen. si soci'a sa nasc. Mari'a Zsig'a, cu fii si ficele loru; — Sofi'a Poinaru de Kiralydarocz ved. Georgia Stefanovics, cu fii'a sa; — si Ioanu Poinaru de Kiralydarocz jun. cu soci'a si fii sei — in numele loru si a tutororu consangeniloru anuntia cu anima dorerósa mórtea préiubitei socie, resp. sora si matusia: **Elen'a Bic'a nasc. Poinaru de Kiralydarocz** intemplata in 18/30 decembre a. e. la 10 óre, in urmarea unui morbu greu, dupa ce s'a fostu prevediutu cu S. taina a Cuminacaturei, in anulu alu 60 alu etatei, si 43. alu fericitei casatorie. Inmormentarea i-se va tiené dupa ritulu gr. or. in 20. st. v. decembre 1881 (1 st. n. ianuaru 1882) d. a. la 2/4 3 óre, la care se invita cu tóta stim'a toti consangeni si cunoscutii. Oradea-mare a 18/30 decembre 1881.

Tierin'a i-fia usióra si memori'a binecaventata!

CONCURSE.

Pentru depliniraa parohiei de clasa III. din **Finisiu** cu fili'a **Valea-mare**, protopresbiteratulu B. Ineului se escrie concursu cu terminu de alegere pe **21 ianuaru st. v. 1882.**

Emolumintele sunt: 1. din parochia matre **Finisiu** 2/4 sesiune pamentu aratoriu de clas'a a III. dela 72 case biru câte o mesura de cucurudin sfarmatu, stólele indatinate, cortelu cu gradina 1 1/2 ingeru.

2. Din Filia Valea mare biru dela 56 case o mesura de cucuruzu sfarmatu si stólele indatinate.

Doritorii de a dobandi acésta parochia recúrsele loru adresate consistoriulu parochialu, si instruate

conformu stat. Org. pana in 17. Ianuaru 1882. voru avé ale substerne subscrisului protopresbiteru in Chisineu (Kisjenö)

Finisiu, 30. Oct. 1871,

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine **Ioanu Cornea** m. p. ppresbiteru.

Statiunile invetiatoresci din **Checia-romana**, apartenatorie la inspectoratulu de scóla alu B. Comlosiului (Comitatulu Torontalu) prin nimicirea alegerii, devenindu vacante, pentru indeplinirea acestor'a se escrie concursu cu terminu de alegere pe **3. ianuaru 1882. st. vechiu.**

Emolumintele sunt:

I. **La scóla pentru baeti cu invetiatoriu:**

a. In bani 240 fl. ér pentru scripturistica 10 fl.

b. 50 meti (chible) grâu.

c. 4 jugere de pamentu aratoriu.

d. Cuartiru liberu, 4 metri lemne de focu si 4 orgii de paie pentru sine.

II. **La scóla de fete cu invetiatorésa:**

a. In bani 300 fl., 20 meti de grâu, cuartiru liberu, 4 metri lemne de focu, si 4 orgii paie pentru sine.

Dela invetiatoriu se pottesce cu calificatiune deplina pentru statiuni de frunte, si cunóscerea limbei magiare ori germane. Avendu se provada si biserica cu cantari, in acést'a se aiba cunoscintia perfecta. Voru fi preferiti carii potu documenta desteritate in compunerea coruriloru si a muzicei vocale. Cei fara testimoniu de calificare nu potu compet'a.

Dela invetiatorésa, calificare receruta, dar desteritate perfecta in lucrulu de mane doveditu cu documentu dela atare institutu.

Invetiatorii se voru presentá in vre-o dumineca in biserica. Recursurile se se tramita la M. O. D. inspectoru Paulu Tempea in Nagy-Torak per Béga Szent György.

Checia-romana, in 26 Novembre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Paulu Tempea** vicariu protop.

Confoumu ordinat. consistoriali de sub Nrii 787 si 950. B. a. c. Se escrie concursu pentru ocuparea parochieloru vacante in tractulu Beiusiului, anume:

1. **B. Urvísiu** cu fili'a **Borz**, emolumintele sunt: 10 holde de pamentu; un'a diua de lucru dela tóta casa; biru câte o vica de cucuruzu dela 130 numere si stólele preotiesci, terminulu de alegere pe **28 Dec. a. c.**

2. **Briheni** cu fili'a **Siustiu**, emolum. birulu preotiescu dela Briheni 1 fl. dela tóta casa, si stólele indatinate, ér dela Siustiu 50 de mesuri de bucate si stólele, terminulu pe **30 Dec. v. a. c.**

Recurentii aa a-si tramite petitiunile sale cu documintele necesari pana la terminele de mai susu la subscrisul.

Beiusiu in 6. Dec. 1881.

In contielegere cu comitetele parochiali concerninte.

Vasiliu Papu m. p.
protop. Beiusiului.